

[Ebba Strange]

en retssag havde været det eneste rimelige. For vi står stadig væk tilbage og kender kun det grundlag, som er indeholdt i justitsministeriets pressemeddelelse fra den 19. august d. å., hvoraf det fremgår – jeg skal ikke citere igen, fordi de ting er blevet rullet op både af hr. Wilhjelm og mig – at udvisningsbeslutningen hviler på mistanken om fem nævnte forhold, om hvilke Martinez selv i sit brev som kommentar til ombudsmandens redegørelse har forklaret, hvad der lå bag ved hans rejsevirkosomhed, hans telefonkontakter og hans forbindelse med forskellige personer. Vi har altså påstand stående mod påstand, og det er dejligt, synes jeg, for den socialdemokratiske regering, at hele den borgerlige fløj i dette ting har så stor tillid til regeringens sikkerhedsudvalg. Så har man da nogen at støtte sig til, det synes jeg må være betryggende og godt. Jeg synes også, det må være rart for hr. Ole Espersen, der også ville belære mig om, hvad det nye retsplejelovsforslag indeholder, nemlig at det indeholder en klar forbedring for de sigtede, fordi de kan få lejlighed til at se akterne og forsvareren. Det, jeg henviste til, var netop de undtagelsestilfælde, som hr. Ole Espersen lige så godt som jeg ved findes i forslaget til den nye retsplejelov, og de undtagelsestilfælde er jo netop de sager, vi her behandler, som drejer sig om statens sikkerhed. Men den diskussion kan vi jo fortsætte, når vi kommer til behandlingen af retsplejelovsforslaget. Jeg rejste det bare, fordi jeg mener, det er en konsekvens af denne sag.

Statsministeren citerede igen menneskerettighedskommissionens udtalelse om forholdene i Mexico. Jeg vil så gerne tillade mig at citere, hvad Dansk Flygtningehjælp siger om forholdene i Mexico. Dansk Flygtningehjælp skriver i et brev til justitsministeriet den 25. maj 1977:

»På grundlag af de akter vedrørende den pågældende asylsag, som vi har haft til genemsyn, og vort øvrige kendskab til forholdene i Mexico, finder vi det sandsynligt at antage, at han, hvis han vender tilbage til Mexico, risikerer at udsættes for en behandling, som ikke er i overensstemmelse med dansk retsstandard. Denne risiko beror især på den offentlige omtale af den sigtelse, der er rejst imod den pågældende for deltagelse i terroristisk virksomhed«.

Der følger mere om, at han kan straffes vilkårligt uden domshandling.

Det er en påstand, der står mod de citater af menneskerettighedsskommissionen, som jeg nu i øvrigt også kan læse på en anden måde, men jeg skal ikke gentage, hvad hr. Wilhjelm sagde om det.

Så siger statsministeren også, at den danske regering føler sig forpligtet til at følge Martinez' videre skæbne, og at det er søgt gjort. Så er den sætning sagt, og jeg sidder tilbage og kan kun gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at den midterste del af hele spørgsmålet synes jeg slet, slet ikke vi har fået nogen som helst klaring på: hvad sker der med Martinez i dag? Hvordan vil regeringen følge Martinez' videre skæbne? Hvad har man gjort hidtil? Hvad har ambassadøren derovre i Mexico gjort? Hvad har den danske udenrigsminister gjort? Jeg er ikke tilfreds med de svar, vi har fået på hele spørgsmålet om, hvad der sker med den mand i Mexico.

Efter justitsministerens besvarelse af de spørgsmål, vi stillede i første runde, føler jeg mig foranlediget til at gentage spørgsmålet. Jeg skal nok lade være at bruge ordet flykapping mere. Det var ikke mig, der brugte det først, men jeg vil heller ikke nægte, at jeg har taget det i min mund. Men så vil jeg spørge: det siges, at hensynet til flysikkerheden gør, at der skal to politibetjente med til Mexico og aflevere ham til det mexicanske politi; hvis det ikke er, fordi man er bange for flykapping, hvad er det så for en sikkerhed, der ikke vil blive opretholdt?

Justitsministeren mener heller ikke, der er tale om en udlevering, og henviser til et svar, der er givet i folketingets retsudvalg. Jeg husker godt svaret. Jeg har læst det, og jeg kender også forskellen på udvisning og udlevering, og at en udlevering sker på anmodning. Men justitsministeren, både den forhenværende og den nuværende, har jo selv sagt, at en udvisning normalt er noget med, at man sørger for, at en mand kommer over grænsen, og så må han i øvrigt hoppe af, hvor han har lyst til, når han først er udvist. Der er stadig mange uafklarede spørgsmål i hele denne sag. Hvad angår dagsordensforslaget og de foreslåede ændringer dertil, skal jeg for det første gøre opmærksom på, at der jo ikke er nogen modsætning imellem det ændringsforslag, hr. Mølgaard har stillet på veg-